

Ki volt Bulla Béla?

(akiről a földrajz szakmódszertani tantermet elnevezték)

dr. Bulla Béla

földrajztudós, akadémikus

(Keszthely, 1906. szeptember 22. – Budapest, 1962. szeptember 1.)

A nemzetközi hírű földrajztudós Bulla Mihály MÁV üzemi segédtsízt népes családjának nyolcadik gyermekeként született. Keszthelyen végezte az elemi iskolát és a premontrei gimnáziumot. Majd a Pázmány Péter Tudományegyetem Eötvös kollégium tagjaként végezte el a földrajz-történelem szakot. 1928-ban doktorált, disszertációját a Keszthelyi-hegység földrajzáról védte. 1929-ben a Földrajzi Intézetben kezdett el dolgozni, Cholnoky Jenő tanársegédjeként, később adjunktusként. Tanárai, Cholnoky Jenő és Teleki Pál ajánlására berlini ösztöndíjat kapott 1928-29-ben. 1930-ban középiskolai tanári oklevelet szerzett.

1936-ban egyetemi magántanárként dolgozott, majd 1941-től nyilvános tanár lett, és kinevezték a Földrajzi Intézet igazgatójává. 1937-ben beosztották tanítani az állami gyakorló gimnáziumba és a budapesti Állami Középiskolai Tanárképző Intézetbe földrajzot oktatni. 1941-ben, Cholnoky Jenő nyugdíjba vonulása után, az egyetem újjáalakult természetföldrajzi tanszékének vezetőjévé nevezték ki. 1946-tól egyetemi tanárrá, 1946–1949 között, illetve 1954-től a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, a földrajztudományi kutatócsoport igazgatója volt. (Akadémikusi címét 1949-ben az MTA szocialista átszervezésekor elvették tőle, de töretlen szorgalmának és értékes munkásságának köszönhetően 1954-től újra akadémikus lehetett.) A kutatócsoport által készített tudományos kiadványokat a közoktatásba dolgozókhoz, nemcsak a magyarországi, hanem a szlovákiai és erdélyi magyar nyelvű középiskolákba is eljuttatta.

1952-től a Magyar Földrajzi Társaság elnöke volt. A társaságon belül ő hozta létre a szakosztályokat (természetföldrajzi, hegymászó, karszt- és barlangkutató, gazdaságföldrajzi és oktatás-módszertani).

Tudományos munkássága alapvetően a korábban Magyarországhoz visszacsatolt területekhez kapcsolódik. A német, a sziléziai és az alpi tanulmányutak után 1930-ban a Felvidéken, Dalmáciában és Isztriában, 1931-ben a Dunántúlon, az Alföldön és a Felvidéken, 1935-ben a Gömör–Szepesi-érchegységben végzett geomorfológiai tanulmányokat. Kutatta a Balaton kialakulását és a Balaton-felvidék felszínalakulását. Megteremtette hazánban a negyedkorkutatást, a klimatikus morfológiai irányzatot. A világon először ő dolgozta ki a klimatikus geomorfológia területi rendszerét. Rájött, hogy a külső és a belső tulajdonságok

egyaránt fontos szerepet játszanak a felszínfejlődésben, felismerte hatásuk szabályos időbeni váltakozását, amit a Duna-teraszok morfológiai változásával igazolt.

Jelentősebb művei

Bulla B. (1941): A magyar medence pliocén és pleisztocén teraszai

Bulla B. – Mendöl T. (1945): A Kárpát-medence földrajza. Egyetemi Nyomda, Budapest

Bulla B. és mtsi (1953-54): Általános természeti földrajz. Tankönyvkiadó, Budapest

Bulla B. (1962): Magyarország természeti földrajza. Tankönyvkiadó, Budapest

Bulla Béla tanítványaival a terepen (Pécsi Márton, Jakucs Pál, Marosi Sándor, Góczán László, Szilárd Jenő)

Bulla Béla feleségével

Ha részletesebben érdeklí Bulla Béla munkássága, lapozza fel a Földrajzi Közlemények 2006. évi (130. évfolyam) 3-4. számát, amiben számos cikk emlékezik meg a tudósról születésének 100. évfordulója kapcsán.

<http://www.foldrajzitasasag.hu/kiadvanyok/foldrajzi-kozlemenyek/17-foldrajzi-kozlemenyek-2006-130-evf-3-4-szam>